ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.45 – 00.55

29.5.68

ΑΡΙΘ. { 1089
1394
R 1105

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (5) δ

ΣΗΜΑ [1.10"]

• Στ' αυτά τα αγιογραφήματα έχει ένα τραγούδι (του Λιζτ) στο τέλος και ενδιαφερουσιάζει σύναρα σύγχρονα αφιερωμένη στο τάνο, είναι οι "Συμφωνικές σπουδές" έργο 13, που άν και γραμμένες από το 1834 τυπωμένες στη Βιέννη μόλις το 1837 μη τον τίτλο: Συμφωνικές σπουδές σε φόρμα παραλλαγών. Και δικαίως/γιατί το έργο δεν είναι άμεσο αποτέλεσμα και μαζίνει πάνω σε ένα θέμα του βαρόνου φον Φρίμεν/ο οποίος είχε το Ηοβυ στο πιανίστας και μια μουσικός αμαθής ήταν ο αδελφός του Ernestine von Fricken παρόδιαμος φιλενάδες του νεαρού Λιζτ, στο τέλος έφυγε και το κορίτσι, που ερωτεύτηκε και σε ένα σε "Estrella". Τα θέματα γίνο σύνθετο και σύνθετο δίνει ευκαιρία στον γεμάτο φαντασία νέο ανάλογα με γράφει 11 αράιες παραλλαγές στην εξαίρετα χόρο. Η λυρικότητα και η χάλαλα παραλλαγή, σε αντίθεση, τον αναγκάζει ιδιαίτερα, γιατί δικαιολογούν τα ανάλογα από το νόημα αν δεν υπάρχει αρχικό σε εξαίρετο νόημας. Κατόπιν οι δύο θέματα αποφασίζουν τον Marschner, ένα μόδα ουσιαστικά στην ευφυΐα. Στο φινάλε Τραγούδι του ακόμα το νεύρο έχει η "Χάρη ανεμίζουν Αρμόνια". Το θέμα αυτό έχει το αποκόν και έχει και μια φλογερή αρμόνια μη το αρχικό μοτίβο του παραγγελιών. Κυρίως όμως νιώθει μια αποθέωση του Λιζτ αντίστοιχα στον Άρρο ακούστε William Sterndal Bennett σαν ακόμα και νιώθει αριστοφανείς οι Συμφωνικές σπουδές. Στη αυτοτελή μια αυτόνομη θα ακούστε το έργο αυτό από τον Πάπο σταθμό YVES NAT

[ETODES SYMPHONIQUES OP. 13] [2.00 + 24.00"]

πλαν λέγεται απ' δεν υπήρχε ο Ν. χρονολογία βάσει και αφής
φωνές και δυσανεξία - πρόσφατα πλαν εφόσον νά γράφω δε
γράφεις. Η μή νά νέα και ανάλογη αρίθμηση αρ. 3 Δυμφωνία του
ό μέτρο φρεσ. έργ. 10 Ντβόρακ μαζί μή τη Δ. Λιπφ. σε μία ίδια.
Έγιν 13 μάρτης τό 1921 μή τόν Νίτο ο Δύο μεγάλοι Δυμφωνίες
του Dvorak. Η ορχ. σε αυτό φρεσ. έχει σαν κύρια χαρακτηριστικά
α) τί θα ακουστούν δύο 3 μέρη μόνο και β) ότι δεν
υπάρχουν δύο τέλεια μέρη ένα μονοφωνικό σύμπλεγμα σαν
μή τόν DVORZAK απ' τί μυστικό τω φύσα χρόνος
μή πηνάρα δεξιάτων. Δε σημείο τόν τά μόν φέρει χάρις
γιά τήν ανάλυση ένν. Αλλιώτ τό λαμπό φυσάει μή τό σημ. τόν
δέρατα μέν μεταφέρει σί κάν τήν αμφοτέρα χαρακτηριστική τόν μεγάλο
από τόν παρόμοιο χορό τόν πλήκτρο τόν ανάλυση.

Τήν Λιμπρέτο αρ. 3 σί μή νφ. μεσ. έργ. 10 τόν Dvorak
δά μήν ακούστε τάνω από μή σημαντικήν αρμόνια τόν
Νίτο ROWICKI

Ακούστε τόν διάλογο ο WITOLD ROWICKI
Δυμφωνία μέ μόνο τόν έχει τά 3 μέρη τόν έργου:
Allegro mod.to — Adagio molto — tempo di Marcia
Finale (Allegro Vivace)

35.00
+ 4.00
39.00

[AN. DVORÁK: SYMPHONY N° 3 IN ES-DUR OP. 10]

Ειναι γραμμένη μή Λιμπρέτο αρ. 3 σί μή μεσ. έργ. 10
τόν DVORÁK. Ο Ντβόρακ σί Λιμπ. έργ. τόν Νίτο ROWICKI
ο WITOLD ROWICKI.
(ANT. DVORÁK: LEGENDE OP. 59 N° 3 (in G mol) (London PHIlharm. SIR TH. BEECHAM)

[ΑΠΟΦΟΝΗΣΕΙΣ] — [ΣΗΜΑ]

στὸ ἄρχισμα, ἀπὸ ὅπου ἡ φόρμα μιᾶς ἐκφραστικῆς σάν νὰ ἀναζωντανεύει τὸ ἤχος καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῶν μελετημένων σωστῶν κοντέρτων ἀπὸ τὸ ἀναγεννησιακὸ ὕφος τοῦ Hummel, τὸν Dussek, τὸν Moscheles, καὶ ἀρχίζουν δεύτερον τὸν ὀνομαστὸν. Ἔχει τὸν ἑξῆς 4 φάσεις: Ἀπὸ τὸ δυνατὸν γρήγορο — Andantino — Scherzo καὶ Rondo — presto. Τὸν ἐκτελεῖ ὁ Sol κρούσματος ἡ τὴν ἀκούστε ἀπὸ τὴν νέα γυναῖκα πιανίστα VERONICA JOCHUM VON MOLTKE. [1' 15"]

[KLAV. SONATE N. 2. G. MOLL OP. 22] [20.00]

• Ἀπὸ τὴν νέα γυναῖκα πιανίστα VERONICA JOCHUM VON MOLTKE ἀκούσαμε τὴν ὀπ. 2 σονάτα σὲ σόλ κρούσματος τοῦ Schumann.

• Η ἐπόμενη φορὰ θὰ ἀκούσουμε μιὰ ἀγγλίδα πιανίστρια γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Lothar. Παίζει τὸ ὀπ. 2 Romance τὸν σὲ Fa# μείζονα ἀπὸ τὸ ἔργο 28. Παίζει καὶ ἕνας ὁ γιαπωνέζος πιανίστας YVES NAT. [0' 15]

[ROMANCE OP. 28 N. 2] [4' 00"]

• Μὲ τὴν Romance ὀπ 2 σὲ φα μείζονα μείζονα ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν γιαπωνέζο πιανίστα YVES NAT κρούσματος ἡ ἀκούσαμε μιᾶς ἡ 5η ἀναπαράσταση τὴν φανταστικὴ ἐκφραστικὴ ἐκτελεστὴ ἀνάλυση τοῦ Lothar.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΙΑΝΝΙΔΗΣ